

<http://physicsweb.org/article/news/7/7/19>

2003/07/25

حرکت ی برا ی نانوراهانداز

دانشپیشه‌ها یی از دانشگاه کلیفرنیا در برکلی [1] و آزمایشگاه ملی ی لورنس برکلی [2] (هر دو در ایالات متحده) ادعا کردند اولین نیمس (سیستم الکتروشیمیایی ی مقیاس نانومتر) [3] واقعی را ساخته‌اند. اساس این راهانداز مصنوعی یک صفحه ی فلزی ی مستطیلی ی چرخان است، که به یک میله‌ی نگهدارنده ی نانولله‌ای متصل است [4].

آلکس زتل [5] از دانشگاه کلیفرنیا در برکلی، به نانوتکنقطه‌وب [6] گفت: " تردید ی نیست که پتانسیل راهانداز/موتورها ی نیمس بسیار زیاد است. فقط مقیاس زمانی ی به واقعیت درآمدن این‌ها نامعلوم است. بسیاری از هم‌کاران نیمس - (سیستم میکروالکتروشیمیایی ی) [7] من لهم می‌زنند که چنین راهاندازها، موتورها، و نگهدارنده‌ها یی را در سیستم‌ها ی پیش‌رفته ی نیمس / میمس به کار ببرند. ظاهراً مشکل فقط این است که مواد Q زیاد کم‌اصطکاک ی ندارند که به خوبی در این مقیاس‌اندازه کار کنند. "

اجزا ی دستگاه برکلی رو ی یک تراشه ی سیلیسیم یک پارچه‌اند. میله‌ی نگهدارنده ی نانولله‌ای ی صفحه ی روتور در شکاف بین دولنگر رسانای الکتریستیه است. مجموعه ی صفحه ی روتور هم با سه الکترود است. ثابت احاطه شده: در هر طرف آن یک ی از این الکترودها است، و یک الکترود هم در سطح زیرلایه فرو رفته. این دانشپیشه‌ها توانستند با اعمال یک ولتاژ ۵ ولتی به صفحه ی روتور و استاتورها، جا، سرعت، وجهت، چرخش، صفحه ی روتور را کنترل کنند.

نانولله، هم کار میله ی نگهدارنده را می‌کند و هم اتصال الکتریکی به صفحه ی روتور را فراهم می‌کند. این گروه، برا ی این که میله ی نانولله‌ای کم‌اصطکاک شود و

صفحه ي روتور بتواند 360° ي كامل بچرخد، لايدها ي بيرونى ي نانولوله را برش داد. برا ي اين کار، ولتاژ استاتور - بسيار زياد ي (حدود 80 ولت) اعمال کردند.

رٽل گفت: ”دستگاه مصنوعی ي ما برتری ها ي زیاد ي به موتورها ي ملکولی ي زیستی دارد. طبیعت در طراحی ي انواع گوناگون - موتورها ي چرخشی و خطی ي ملکولی (یعنی نانومقیاس) بسیار هوشمندانه رفتار کرده. اما این موتورها (از جمله کیفیت، ATP سینتاز، و موتورها ي تازه کی ي باکتری ها) محدودیت ها ي زیاد ي دارند. این ها نمی توانند در گستره ي دمایی ي وسیع ي کار کنند، به محیط ها ي آبی با توازن - شیمیایی ي دقیق نیاز دارند، و در واقع کاملاً کند اند (نمی توانند از kHz فرادر روند).“

رٽل می گوید، بر عکس، دلیل ي ندارد که موتورها / راه اندازها ي مصنوعی از دمایها ي زمزایشی تا چند صد درجه ي C، در محیط ها يی از خلی گرفته تا شاره، و در بس آمد ها ي از dc تا میکروموج نتوانند کار کنند. او گفت: ”موتورها ي مصنوعی ي ما، در بعض ي کاربردها نمی توانند با موتورها ي زیستی رقابت کنند، اما قطعاً کاربردها را به جاها يی می کشند که موتورها ي موجود در طبیعت، قرار نیست و نمی توانند در آن جاها زنده بمانند.“

صفحه ي روتور را می شود مثلاً به عنوان يك آینه ي متحرک برا ي کلید ها ي اپتیکی، یا پدال ي برا ي دست کاری ي شاره ها به کار برد. رٽل افزود: ”بسیاری از کاربردها حول سیستم ها ي حس گر - مکانیکی و مخابرات خواهد بود، اما پتانسیل - بزرگ ي هم در زمینه ها ي شیمیایی / زیستی (از جمله میکروفلوبیدیک، حس گری ي شیمیایی، و موتورها ي ترکیبی ي نانولوله ای - زیستی) هست. درست مثل - پیش بینی ها يی که در روزها ي اول - ابداع - لیزر، مدار - یک پارچه، و میمیس می شد، فکر می کنم هر چه قدر هم بخواهیم بینش مان را گسترش کنیم، حتماً تخمین مان از اثر این موتورها بسیار کم خواهد بود، و در تعیین - موفق ترین کاربردها هم به خطأ خواهیم رفت.“

حالا این گروه دارد گسترش ها ي شیمیایی و زیستی ي این کار را بررسی می کند، و نیز آرایه ها ي هم سویی از نانوراه انداز / موتورها بار می آورد، که قرار است در ساختارها ي سطح بالاتر با کاربردها ي پیچیده تر جاسازی شوند.

[1] University of California at Berkeley

[2] Lawrence Berkeley National Laboratory

γ

X0/030719

- [3] NEMS (nanometre-scale electromechanical system)
- [4] Nature **424** 408
- [5] Alex Zettl
- [6] Nanotechweb.org
- [7] MEMS (microelectromechanical systems)